

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 191.

Tiende Session.

48de Møde.

Mandagen den 6te December Aften Kl. 7.

(Forsfat.)

Tale: Jeg skal tillade mig at gjøre det ærede Thing opmærksom paa, at, selv om vi fulgte den høitærede Justitsministers Opfordring til at lade Ordene: „Fæsteloavgivningen undergIVEN“ udgaae i § 2, vilde der dog blive staaende et Ord tilbage, som maatte gjøre, at Taxationsmændene ikke kunde ganske taxere dem som enhver anden saakaldet fri Eiendom; der vil nemlig komme til at staae, at Taxationscommissionen har først at anslaae den Værdi, som en saadan Eiendom maatte ansees at have i Handel og Vandel, med de samme paa-hvilende Byrder og Afgifter; der vil da komme til at ligge Eftertryk paa Ordene: „en saadan“, som maatte gjøres til Gjenstand for Overveieelse i ethvert enkelt Tilfælde, saaledes at dersom disse Ord gik ud, vilde Taxationscommissionen blive nødt til at tage specielle Hensyn ved hver Leilighed, og det vilde medføre den Fordeel, at saa vilde Loven tillige kunne gjælde for Huse, som den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts Afd. Valgkreds (Monrad) omtalte.

Ordføreren: Den Bemærkning, som den sidste ærede Taler gjorde og som jeg saavel som Udvalget ikke er bleven opmærksom paa, nemlig den vigtige Betydning af Ordet: „saadan“, naar de omtalte Ord borttages, taler virkelig ogsaa med megen Vægt for, at Ordene ikke bør gaae ud eller rettere, at de kunne staa

der uden Skade, fordi Betydningen er den samme, om de bleve tagne bort.

Rimestad: Jeg vil blot med Hensyn til den Sprogstrid, der er opstaaet om Betydningen af disse Ord, bemærke at, naar der staaer: „en saadan Eiendom“, saa vil efter Ordene naturlige Sammenhæng „en saadan Eiendom“ blive betragtet som en Eiendom af den Udstrækning eller den Natur, som den har, men der vil netop ikke blive taget Hensyn til det Forhold, hvori den staaer, om den er Fæstjord eller fri Jord. Jeg troer ikke, at Ordene „en saadan Eiendom“ kunne opfattes anderledes, og derfor mener jeg, at man ikke bør lade Ordene „Fæsteloavgivningen undergIVEN“ gaae ud, da de efter min Opfattelse indføre Noget, som uden dem ikke er tilstede. (Ordføreren: Jeg vil heller ikke have de skulle gaae ud.)

Justitsministeren: Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts Afd. Valgkreds (Monrad) yttrede, at han ikke kunde erkende, at det forholdt sig rigtigt, hvad jeg udtalte, at Loven ogsaa maatte finde Anvendelse paa Parceller af Præstegaarde, der vare bortleiede. Jeg erkender, at saaledes som Lovforslaget nu er affattet, er Spørgsmaalet tvivlsommere end tidligere. Saaledes som Lovforslaget var affattet fra Begyndelsen, troer jeg ikke, at der kunde være Tvivl om, at deri maatte indbefattes Præstegaardsjorder; det hed nemlig dengang: „de offentlige Stiftelsers Gods og det beneficerede Gods skal, naar det er bortfæstet eller bortlejet til Gaardmand eller Huusmand, gaae over til Arvefæste“; deri forudsattes alt-